

Bergen den 18de Mai 1867.

Min Njære Edvard!

Varværende Lissie
kære Min vil at underrette
Dig om at Stykket af de öv-
rige Ting om en Koster Cykling
er købt paa Bergen, og det i
allersidste Öjeblik. Vi modtog
Dit Brev igaar Eftarmiddag,
og endeligt. Men desværre
nu sidder paa en Stal, uden
at skulle røre sig, sendt Min
dog stær inarges Bred vil
Caritrop, og fik ham ud for
at besøge Stykket indpakket
i Træ, som vilket Caritrop
de først blev færdige d. 12. -
Forinden Caritrop og Min har
jeg maattet betale Nr. 2. Kls for
at faar det ombord; det er frygtelig
købt, jeg begriber ikke hvorledes

Du skal faa det op i 4de Etage.
Du siger vel far at faa beand-
fætt Karl fra Hall's alle en
anden Fabrik. Formodentlig var
det taget af Præsen i den bitt barn
op, og derfor var du vidt at det
er ubilligt under Ting i Præsen.
Men skriver nu paa en Forteg-
nelse over de Svæbning der sendes
vi glæde at skrive paa Folgebrev
at Præsten var betalt her af
Sagen, du far sende jeg dig en
Requingalen fra de hvide Biskops-
ditionen, i Tilfælde af at du skulde
betjene at gjen. Borg af dem.
Jeg betjener dem ikke mere, thi
jeg frygter ikke at blive Præst
flaa mig - Jeg har ikke Tid idag
at indlade mig paa nogen Be-
svarelse af det Brev, hvilket
jo havde været sin største aflys-
sede. Jeg er i den vidste Tid ble-
vet vant til saa meget, at jeg fin-
der mig meget bedre i at tage Ordene

Som du faldt. Jeg tilgives dig
let Din Bitterhed, og troes for
vial Du holder af mig. -
Paa Landens Plou. Vi da ikke
dumme Lørdag, deels fordi Heling
strengelig faldt det for sin
Strift, som Gimm af den meget
kolde Luft, og deels fordi alle
handede det ikke i Tirsdags at
faldt over Kratten og Maas den
Frod, saa at den blev tilvee.
I og vil hoale, sin Gud, Hjelp.
at det er nu lette, alt for lang
varig Stillestanden for hunden,
thi him den steds har været
saa dan Nordenvind, taaler ikke
det Slags Liv, og hunden bliver
vil lid. deend, og det bliver til
faldet. Du skal tro, sin Sjan.
Edvard! at er en glad sin at
vi har Benedicti, Hiemmet, thi
jeg er ikke hvordan det skulde
gaa os uden hende. - Du skal

tro det sværeste mig ei at kunne
være nærværende for Dit Bryllup,
men om jeg ogsaa vilde, afser de Sprog-
saa Mundel jeg umulig gjøre det, uden
tillige at rokke til Helms, hvilket jeg
har hørt saa mange Invitationer, og
da dettes aldeles afhængig af Forretter-
gerne, og høit sandsynlig, saa vil du
vil ikke undre at jeg udelikser,
da jeg jo vælken fik dig alle. Nogen
har hørt et smert. Ord som at det
vilde være Njæst om jeg alle nogen
af Familien overværelst du og Ninas
Forsøring. - Jeg skulde jo gjerne
vide hvad Dag du agter at gifte
dig. Thi jeg skuld. dag gjerne. Ten-
keme følge dig ved det vigtige
Stund, og opstude min. varme Bøn
mer for Dit fremtidige Lykke.
Jeg har nogle Votographier fra
Italien, som du gav mig da du sciste
herfra. Jeg var lykkelig af det var i Ke-
ningen at jeg skulde beholde dem, og
derfor sendtes de ikke nu. Hvis du ikke
længst insulter dem, da man du endelig sig
det, og jeg finder du vel altid du du var
bringe dig dem. Igaar var vi alle
den Bludtænde af. Hvor naturligt i Cadore
en Bliddag, og Heri minen til.
og nu Gud, min Njæst, Edwardman! Giv
velsigne dig! Din hengivne Fan
Hør. Vrig.